

»SKRA«

Dziennik polityczny, gospodarczy i literacki.

ROK XX.

SOSNOWIEC.

CZWARTEK 12 WRZEŚNIA 1929 R.

Nr. 239.

Prenumerata z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową 3.50 zł. (zaprawa) 6.50 zł. | Konto oszczędnościowe P.G.O. Warszawa—41.553. | Cena egzemplarza 20 groszy.

W kołach morderców Rathenaua

wykryto sprawców zamachów bombowych.

BERLIN, 11-9. Policja aresztowała wczoraj w miejscowości Kremppe w tamtejszym hoteliku Krempfer-Hof, b. kapitana policji w Sztingarce Nickla.

W pokoju zamieszkanym przez Nickla znaleziono maszynę piekniczną, podobną do użytych w ostatnich zamachach bombowych w Niemczech. Jest on niezawadnie jednym z zamachowców.

Równocześnie aresztowano Puayjira, urzędnika bankowego, w którego mieszkaniu znaleziono maszynę piekniczną, skonstruowaną tak samo, jak maszyna użyta w Lindeburgu. Obaj aresztowani, jak wykazała śledztwo, należą do radykalnego odłamku chińskiego.

Dochodzenie w sprawie zamachów bombowych w Niemczech posuwa się w aresztowaniu kapitana policji Nickla w szybkim tempie nadzór. Przybyli wczoraj do Litzeloh agenci policji z Berlina aresztowali po przeprowadzeniu rewizji w lokalu redakcji miejscowego dziennika „Das Land-

volk” redaktora naczelnego i 4-oh starszych członków redakcji.

Poza ten uwięziono Syndyka i prze wodniczącego miejscowego Landbau-Verbandu, Spółdzielniwa są dalsze aresztowania.

Również aresztowany został b. porucznik Woeseck, kierownik schleskiego ruchu ludowo - agrarnego, oraz zgromadzić Ploon, podejrzany o skonstruowanie maszyny piekniczej. Dzień nam policja berlińska dokonała w stolicy szeregu dalszych aresztowań wśród osób, pozostających w stosunkach z aresztowanymi, zwłaszcza w Niemczech północnych.

Również w pobliżu Wrocławia aresztowano 2 osoby, wśród których znajduje się przywódca „Landwoldu”, Hlambasa, znajdujące się w podróży w kierunku Śląska.

Ogółem do chwili obecnej aresztowano przypuszczalnie 20 kilka osób. BERLIN, 11-9. (PAT.) Jak donosi biuro Wolfa, Nickla jest kierownikiem towarzystwa ochrony sklepów i

domów w miejscowości Heida. Tytuł b. kapitana policji miał sobie przywłaszczyć w czasie powstania Śląska, kiedy stanął na czele zorganizowanego przez siebie oddziału.

Dziennik „Landwold” w Itzehoe jest organem schleskiej - holenderskiej chińskiego ruchu ludowego (Landwold Bewegung), zwalczający - jak podaje biuro Wolfa - obecny aparat administracyjny i pozostający w przeciwieństwie do ruchu narodowo - socjalistycznego (Hitlerowcy). Dziennik został zamknięty. Redaktor naczelny Bruno von Salomon został aresztowany łącznie z całym personelem dziennika.

Aresztowano dziś w Berlinie Ernesta von Salomona z zawodu literata, brata redaktora „Landwoldu”, skazano za współudział w mordowaniu Rathenaua na 5 lat ciężkiego więzienia. Mieszkał on w Berlinie niejednolity, chociaż posiadał tu jakoby aż trzy mieszkania. Hans Gert Tschob również areszt-

wany w Berlinie odbył karę 4 i pół lat więzienia za współudział w mordowaniu Rathenaua. Jest on bratem Werner Tschob, jednego z głównych morderców Rathenaua, odbywającego obecnie karę 15 lat ciężkiego więzienia.

BERLIN, 11-9. (PAT.) Prezydium policji berlińskiej donosi, iż osoby, aresztowane w dniu dzisiejszym pod zarzutem udziału w zamachach bombowych, były już dziś przelucza ne. Obie grupy zarówno grupa Salomona, jak i grupa Timma zaprzeczają wszelkim udziałom w zamachach.

Komunikat prezydium policji oświadcza jednak, iż materiał, który znajduje się w posiadaniu policji pozwala stwierdzić niezbicie, że osoby, należące do grupy Salomona pozostały w najbliższym związku z aresztowanymi w Holstynie. Co do grupy Timma stwierdza komunikat, że w ostatnich czasach przeprowadza ona próby z szeregiem materiałów wybuchowych.

KONFERENCJA Z UDZIAŁEM MARSZ. PIŁSUDSKIEGO

tematem rozważań klubów sejmowych.

WARSZAWA, 11-9. (Tel. wł.) Data 16 m. ma się odbyć zapowiadana konferencja premiera Świątalskiego z przedstawicielami Sejmu z udziałem marsz. Piłsudskiego.

Co będzie przedmiotem konferencji, nie wiadomo. Według krążących wiadomości, Rząd chce się zorjentować, czy w obecnym Sejmie da się przeprowadzić zmianę Konstytucji, przyczem klub B. B. ma zrezygnować ze znanego projektu Konstytucji i wysuwa t. zw. minimalny program reformy ustroju.

Program ten opiera się rzekomo na 2 postulatach, które znajdują się zresztą w pogramach szeregu stronnictw, t. zw. 1) zmniejszenie i ograniczenie nietykalności poselskiej i 2) wzmocnienie władzy Prezydenta a szczególnie jego kompetencji w zakresie polityki zagranicznej.

Do tej pory nie wiadomo, jakie kluby poselskie wezmą udział w konferencji.

W sprawie tej obradowało dziś przed południem prezydium Klubu Narodowego. Dalsze obrady odbędą się jeszcze dziś wieczorem. W kołach

poselskich utrzymują, że Klub Narodowy odpowie obszernym listem na zaproszenie, wysłane przez marsz. Piłsudskiego, przyczem w ogólnych zarysach przedstawi swoje poglądy na zagadnienie usprawiedliwa obiad klubowych zarząd Klubu P. S. I. Piast powierzył decyzję co do ewentualnego wzięcia udziału w konferencji prezydium Klubu, z (tem jednakową, że decyzja ta przedewszystkiem uzależniona będzie od znajomości przedmiotu konferencji.

Jutro odbędzie obrady Centralny Komitet wykonawczy P. P. S., w których zostanie przedstawieli lewicy i centrum co do przeważającej decyzji w kwestii udziału w konferencji.

W kołach sejmowych krąży pogłoski, jakoby na dzisiejszym posiedzeniu Klubu Narodowego postnowiono nie brać udziału w konferencji, nie pozwala już teraz zgłębić przyłączenia Anstralii do fakultatywności „klauzuli” arbitrażowej.

Min. str. Mironesco daje wyraz nadziei, że Rumunia już w niedalekim czasie będzie w możności przyłączyć się do klauzuli arbitrażowej, oraz należą na konieczność skodyfikowania prawa międzynarodowego i uregulowania w drodze powszechnych konferencyj kwestij nadzających władzy. Minister Mironesco jest zdania, że w art. 36 statutu Ligi Narodów niedo-

Śledztwo w sprawie Pleczkajtisa.

Pleczkajtis nie zostanie zwolniony za kaucją.

KRÓLEWIEC, 11-9. Przywódca emigrantów litewskich Pleczkajtis oboznie codziennie przez kilka godzin jest przesłuchiwany w Insturbergu (Wymstruciu). Pleczkajtis zwrócił się do władz niemieckich z prośbą o zwolnienie za wysoką kaucją, władze niemieckie jednak próby tej nie uwzględniły.

Dzienniki wschodnio - pruskie donoszą, że Pleczkajtis myśli plynąć do Niemiec i robi wrażenie człowieka wysoce inteligentnego. Z jego 5 współników natomiast żaden nie władza języcznym niemieckim tak, że trzeba pozyczyć się z nimi przez tłumacza. Pleczkajtis odmawia wszelkiej odpowiedzi na pytania, mające charakter polityczny.

BERLIN, 11-9. (PAT.) Socjalistyczny „Der Abend” zapropoz wiadomości „Telegraphen Unionu” o tem, jakoby jeden z oszczel-demokratycznych posłów do Reichstagu miał odwiedzić Pleczkajtisa.

Dziennik twierdzi, że Pleczkajtis znajduje się w dalszym ciągu w więzieniu śledczym w Insturbergu i że do tychczas nie uzyskał pozwolenia na

to, ażeby ktokolwiek go odwiedzał. Ani pościł socjal - demokratyczny, ani też żaden inny członek partji nie zamierzają odwiedzać Pleczkajtisa, chociażby dlatego, że już od dłuższego czasu nie jest on członkiem litewskiej partji socjal - demokratycznej, wobec tego niemożności socjal - demokracji nie mają żadnego powodu, ażeby go odwiedzać.

KRÓLEWIEC, 11-9. - Dzienniki wschodnio-pruskie, a zwłaszcza „Königsberger Allg. Zig.” dowiaduje się z Wystruciu, że Pleczkajtisowi grozi rok więzienia za nielegalne przekroczenie granicy niemieckiej broni. Gdyby jednak śledztwo miało wykazać, że Pleczkajtis i współnicy rzeczywiście planowali zamach za pomocą materiałów wybuchowych, natenczas groziłaby aresztowanym Litwinom kara 4-letniego więzienia.

W kołach wschodnio-pruskich istnieją nieobawy, że rząd Waldemarausa mógłby uszczęśliwić gościa Pleczkajtisa i współników z więzienia w Wystruciu, aby ich przewieźć na terytorjum litewskie i wywrzeć na nich zażenść.

ADWOKAT

Dr. KAROL KRZEMUSKI W SOSNOWIECU

przełożył kancelarię na ulicę Dekarta 4, tel. 11-33 i przyjmuje od 8-9 rano i od 4-7 pól popoł. 4771

ADWOKAT

WAĆLAW BARCIKOWSKI

powrócił z urlopu i nadal przyjmuje w kancelarii swojej przy ul. Kowalskiej 2. 4761

Powrót p. Prezydenta.

WARSZAWA, 11-9. (PAT.) Dziś powrócił ze Spawy do stolicy p. Prezydent Republiki w towarzyszywie zastępcy ambasadora wojskowego p. Pre. pędziński. Episk. oraz adiutantów przybyło.

Koniec dyskusji generalnej

na zgromadzeniu Ligi Narodów.

GENEWA, 11-9. (PAT.) Zgromadzenie Ligi Narodów zakończyło dziś dyskusję generalną nad działalnością Ligi w roku ubiegłym.

Delegat australijski Marr oświadczył, że uspokoił gabinet Skandera nie pozwala już teraz zgłębić przyłączenia Anstralii do fakultatywności „klauzuli” arbitrażowej.

Min. str. Mironesco daje wyraz nadziei, że Rumunia już w niedalekim czasie będzie w możności przyłączyć się do klauzuli arbitrażowej, oraz należą na konieczność skodyfikowania prawa międzynarodowego i uregulowania w drodze powszechnych konferencyj kwestij nadzających władzy. Minister Mironesco jest zdania, że w art. 36 statutu Ligi Narodów niedo-

się również do zastosowania w wypadkach pogwałcenia paktu Kelloga. Czynniki aluzję do oświadczenia delegata węgierskiego hr. Apponyiego, Mironesco podkreślił, że pierwszy obowiazkiem członka Ligi Narodów jest powstrzymanie zawarych umów.

Minister bułgarski Burow składa podziękowanie Lidze Narodów, której działalność już niejednokrotnie okazała się cenną pomocą dla Bułgarii. Minister podkreślił, że ma zaufanie do Ligi Narodów, która w znacznym stopniu ułatwia pokojowe likwidowanie załagań, i wyraża opinię, że rozwinięcie moralne jest podstawową sprawą dla zagadnienia międzynarodowego, którego badanie Liga Narodów winna kontynuować.

Goście holenderscy

W WARSZAWIE.

WARSZAWA, 11-9. (PAT.) W dniu dzisiejszym w godzinach rannych wyjechała przemysłowców i finansistów holenderskich szłoła wieść na grobie Nieznanego Żołnierza, poczem przyjęta została na sędzięni u ministrów przemysłu i handlu oraz eskarbu. W czasie irwania audyencji goście holenderscy stawiali oba ministrom szereg pytań, na które otrzymano w szeregowe informacje.

W godzinach popołudniowych odbyło się szereg przyjęć gości holenderskich przez poszczególne organizacje gospodarcze, przyczem nasze sfery finansowe przemysłowe i kupieckie zetknięły się z odnośnymi czynnikami holenderskimi.

Wieczorem goście byli na operze, a o godz. 11 w nocw wyjechał ido Gdyni.

Przywrócenie pańszczyzny w Sowietach.

„Pieriedyszka zawiodła”.

Rosja jest już dawno po zmianach, a zapowiedziane poprawy w życiu pańszczyznicy już nie ma. W miastach przed „Cerkabkami” (robotnikami kooperatywnymi) dzień w dzień stoją długie ogony, po czarny, kwasny chleb. Prywatnie ceny chleba, sięgające 55 kopiejek za funt, są dla przeciętnego śmiertelnika niedostępne. Cukier już niemal zupełnie brak, a za 100 — 90 kop. za funt. Właściciele pokładane na zmianę sytuacji w końcu lata, całkowicie zawiody. Przyczyna „wygodzina” miast sowieckich tkwi w dyskrypcyjach czerwonych. Włosianin nie może siewczynie „bumażki”, za które nie wzamian nabyć nic można, rozpiętość cen bowiem artrykułów żywnościowych i fabrykarskich jest tak wielka, że za wartość otrzymaną przez chłopca za robót „bumażki” czybko maleje, gdy zamierza kupić plug, sierp, gwoździe lub sukno. Ponadto, jak wiadomo, sila nabywcza właścicieli włościanek w ostatnim roku silnie obniżyła się, w związku ze spadkiem kursu czerwonych. Wiosną, kiedy dotąd gromadzili wieśszczydło w czerwonych, przekonał się, że mniej mógł nabyć w tym roku za swe banknoty, aniżeli w ubiegłym. Skoro więc pieniądze sowieckie przedziawiają wartość niepewną, a kupno niezbędnych na wsi przedmiotów jest niemal niemożliwe, właściciele włościanom służącemu, gdy nie wola mieć pełne spidzicie, niż pełne kabzy.

Niedomagania transportowe ważną na szali w niniejszym stosunku. Stan dróg po wsiach jest gorszy, niż przed wojną. O naprawę niekąd się nie troszczy, a gdy władze gubernialne przystępują do prowadzenia dróg, kołowych do odpowiedniego stania, daje się zauważyć osobliwą taktykę, stosowaną przez włościan. Pod przysmchem chłopa przy drogę reparują, lecz szlaki łączące wieś z wieśką zosą naprawia się by jednak, gdy natomiast drogi między wioskami ulegają gruntownej naprawie. Jest to w swoim rodzaju polityka „drostekowa” włościanstwa rosyjskiego, które nauczone zmutem doświadczeniem dwunastu lat rewolucji — do skądnie rozumie, że nie dobrego z tej wiodącej do miasta esony chłopów nie czeka.

Sytuacja pańszczyzn staje się coraz bardziej przeraźliwa. Jeśli włościan ludzono się przez przyloty urzędów, to obecnie nie ulega już żadnej wpatliwości, że „pieriedyszki” nie będzie. Zagadnienie ekonomiki wewnętrznej Sowietów, obniżającej się wartości pieniądza, spłot apretacyjnych interesów rolnictwa i przemysłu, kwestia wymiany towarów, w przyszłości może być tak skomplikowaną węzeł, aby go można było rozciąć jakimkolwiek, nawet najbardziej genialnym dekretem Sownarkomu. Tymczasem Kromieczka dróg zarządych, aby choć na pewien czas przesuwać widmo niebędącej katastrofy. Niedawno odbyła się w etylic konferencja pańszczyznicy, w której podjęto kwestię gospodarczych, delegowanych przez ludowy komisarjat finansowy, handlu i wyższą radą gospodarstwa ludowego. Po długotrwałych debatach ekonomicy sowieccy doszli w dwunastym roku rewolucji! — do przekonania, że należy „przywrócić pańszczyznę”. Pomysł ten, którym nie jest pragnąc cechą oryginalności, przybliżony został czytelnym, w odpowiednią formę „ideową”. Społeczeństwo uprawnione jest do korzystania z pra-

cy jednostek, która stanowi bezsprzecznie własność zbiorową” — oto zasada czy punkt widzenia konferencji moskiewskiej. A stał wniosek: „Rząd republiki socjalistycznej winien polecać do życia armię pracy; do czynu niej służby w tej armii zmobilizowane należy wszystkich obywateli płci obojga w wieku od 16 do 50 lat”.

Jestli zagmatwane stosunki finansowe zmuszają władze sowieckie do przywrócenia pańszczyzny, to oczywiście aprowizacyjny stwarza wręcz niepołownice stosunki w Z. S. S. R. Państwo bowiem zostaloby nie tylko „panem” wszystkich obywateli, dla „pana” tego pracujących, lecz „uzyskałoby jednocześnie prawo do owoców pracy nowoczesnych niewolników. I wazy-

Kłopoty Anglików ewakuowanych z Nadrenji.

Anglik, jak żaden prawie inny mieszkaniowiec Europy, do zszczęścia domowego potrzebuje zwierząt domowych psów i kotów. Czarny kot jest symbolem pomysłności a wszelkie zwierzęta otaczane są niezwykłą czułością i miłością i czułością. Nie wiecie dlaczego, że „Tommy”, żołnierz angielski, skazany na dłuższy pobyt w obcym kraju, poza służbę i zwykłe rozrywyknie mi szuka ukoczenia (kotekoty, trzymając sobie jednego lub więcej ulubieńców.

Obliczono, że co dziesiąty żołnierz angielski zamierza przywrócić ze sobą z Nadrenji psa lub kota, z którym łatwiej go drżać lub nawet krótko przyjaźń. Ponieważ armja okupacyj-

sko to dzieje się pod płaszczykiem „dyktatoru proletariatu i włościanstwa”.

W Centralnym Komitecie Partii „sprawy powyższe wentylowane są od kilku tygodni. Komuniści sowieccy mają do wyboru: albo wprowadzić pańszczyznę i niewolnictwo albo też nawrócić do „netrzo burmistrzowego”, przywrócić czerwoniom dawną świętność i zaniechać wszelkich niebezpiecznych ekspanzywnych na robotników. Ostatnie decyzja, która zapadnie najprawdopodobniej w najbliższym czasie, zależy od Słahna, zachowującego doświadczenie.

Losy rewolucji październikowej i sowieckiego ustroju zależy od tej decyzji. Verax.

na wynosi 6000 ludzi, więc władze angielskie mają przed sobą problem, jak przetransportować 600 psów i kotów z uwzględnieniem przepisowej w Anglii „wsześmiomiesięcznej kwarantanny”. Kwarantanna obowiązująca z powodu obawy zarażenia wścieklizną. Trzeba więc wynaleźć odpowiednie miejsce na kwarantannę. Koszt transportu i kwarantanny wynosić będą 12 funtów (funt 23 zł, 50 gr.) od człowieka. Z tego każdy z właścicieli musi na utrzymanie przez czas trwania kwarantanny zapłacić 2 funty, tak że koszt zagłowe wynosi 6000 funtów, czyli prawie jedna ósma miliona złotych.

Reforma węgierskiej ustawy wyborczej.

Prawo głosu przysługujące posiadaczemu własnego mieszkania. Węgierski minister Seitowicz, który try prawie jest na urlopie, zrobił w ostatnich dniach dłuższe oświadczenie o problemach węgierskiej polityki we wnętrzu. Omówił również zamierza na reformę węgierskiej ustawy o stowarzyszeniu się oraz reformę ustawy wyborczej dla wyborców do rady miejsc w stolicy. Oświadczenie ministra wywołało w społeczeństwie węgierskim bieżące rozgoryczenie, szczególnie wśród socjalistów. Rząd wypracował propozycje reformy ordynacji wyborczej. Prawo wyborcze jest związane z sześć lat trwan-

ym stałym pobycem w mieście i z wynajęciem mieszkania. Minister zauważył, że ustawa nie będzie obowiązywała, urzędników, pracowników kominunalnych i członków ich rodzin. Przygotowywana ustawa jest wymiarowo przesytko robotnikom, w niewyższym rzędzie przeciwko socjalnym demokratom. Między podkomornikami, którzy na Węgrzech wogóle stracili prawo wyborcze, jest naturalnie najwięcej robotników i niższych urzędników, którzy z większej części są członkami stronnictwa socjalno-demokratycznego.

Nota Sowietów do rządu niemieckiego.

Nowe niepokoje na granicy sowiecko-chińskiej. Ludowy komisarjat dla spraw zagranicznych oddał poelstwu niemieckiemu notę, w której rząd sowiecki zwraca uwagę na to, że obywatele wołwicy w Mandżurji są stale wylamywane z przeludnieniem. Później, które dotyczących były przez konsula niemieckiego zrobione, są niewystarczające. Sytuacja sowieckich obywateli na Dalekim Wschodzie wcale się nie poprawia. Ludowy komisarjat dla spraw zagranicznych wyraża przez komanie że rząd niemiecki dołoży starań, aby położenie nieludzkie obywatelom się chińskim „urzędów. Nurocznienie w cnie mówi się o tym że Rosji Sowice, nie pozostaje nie innego, jak tylko aby przystąpiła do reparsacji przeciw niektórym obywatelom chińskim. Położenie Chińczyków, którzy żyją w Rosji Sowietkiej nie da się polepszyć porównany ze stosunkami, w których żyją sowieccy obywatele na chińskim terytorium. Nota to jest nowym dokumentem potwierdzeniem chińsko - sowieckim, któ-

ADWOKAT
Dr. Przemysław Winiński
w Częstochowie, ul. Jana 17,
mianowany został 4763
obrońcą w sprawach małżeńskich przy Sądzie Biskupim w Częstochowie.

kim oddziałem i wojskiem sowieckim w okolicach Grodekowa do krwawej wojny. W obwodach kolonistów wysłany partyzantów będą zrozumiałe obawy.

Uchwały Kongresu

W niedzielę i poniedziałek obradował w Poznaniu kongres narodowej Partii Robotniczej. W obradach referaty (miał, kulczykowski, posłów Roguszczyka, Chabłyńskiego, Nadera i h. posła Popiela) miały charakter silnie opozycyjny wobec „asacji”. W polubnym kierunka szła dyskusja, poczem uchwalono szereg rezolucji natury politycznej oraz społeczno-gospodarczej. Rezolucje polityczne potępiają nas nowozw: korupcję, łamanie praworządności, wnoszenie polityki do administracji, eskalowanie narodu polskiego i jego przedstawicieli, chaos i bezporadność w polityce państwowej, tendencje projektu konstytucyjnego B. B. odwołanie rozpisanie nowych wyborów na Słahna, rozbięcie czającego społeczeństwa polskiego i całego królestwa żywił niemiecki tłu.

Wybrana rada naczelna wyłoniła i potroił siebie główny komitet wykonawczy w następującym składzie: prezes — Janek Popiel, wiceprezes — poseł inż. Karłowicz, poseł Beniewski i poseł Roguszczyk, sekretarz — senator dr. Bespowski, sekretarz naczelny Milecki, oraz członkowie: poseł Chabłyński, poseł Mańkowski, pos. Nader, Nowakowski i poseł Pawlak.

Prezesa h. posła Popiela oznaczać kierunek zdecydowanie anty-asacyjny. N. P. R. zamierza zachować samodzielność organizacyjną, a „wydłubiasz a wyszyktemi” czytelnikami, bliskimi sobie pod względem programowym. — Organizacyjne połączenie się N. P. R. z Ch. D. nie jest aktualne.

Kolejowy protestują PRZECIW NOWEJ PRAGMATYCE

Pragmatyka sładowa, ogłoszona w sierpniu b. r. z zamiarem natychmiastowego wywołania, wywołała silne niezadowolenie wśród pracowników administracji kolejowej. Zamiast poprawy, pogarsza ona te uprawnienia, jakie kolejowcy zdobyli dzięki za czasów zaburczonych, bądź też po odzyskaniu niepodległości. Zarząd główny Związku Kolejowców polskich uważa w tej sprawie rozstrzygnięcie się stwierdzając, że nowa pragmatyka: 1) podważa stałość stosunku służbowego pracowników kolejowych przed nadaniem administracji kolejowej prawa zwalniania według swego uznania, bez podziału przyrzecia, pracowników nieoblatowanych w ciągu 15 lat od dnia objęcia służby, zaś stałowych w ciągu 10 lat. 2) narusza zasadę stałości urzędowania, narusza prawo przeniesienia w stan nieczynny każdego pracownika, 3) narusza zasadę awansów według starszeństwa służbowego i uzależnia awansowanie pracowników od uznania właściwej władzy, 4) umożliwia administracji kolejowej przeniesienie pracowników na różne stacje nowiśki i obniżanie im uposażenia, 5) obniża wysokość pracownikom stałowych dotychczasowe wymiary ardybowo wypoczynkowych, 6) nie określa terminu, w jakim pracownicy czasowi winni otrzymać stałość, 7) narusza drastycznie przepisy dyscyplinarne, narusza obywatelskie prawa pracowników. Zarząd główny protestuje przeciwko treści powyższych rozporządzeń, stwierdzając niepowściąliwa, że stałki ludzkieściu (tj. pracy pracowników kolejowych — dostanie się odciąża krzywdliwych pracowników, i wzywa Wydział wykonawczy Związku do podjęcia i przeprowadzenia akcji, w której spowodowała zmianę wszelkich krzywdzących pracownikom kolonistów postawa-

Trawiony gruźlicą RZUCIŁ SIĘ POD TRAMWAJ.

Od chwili uruchomienia tramwaj w Zagłębiu dość często zdarzają się wypadki przejeżdżania. Przyczyną wypadków jest zazwyczaj nieostrożność przechodniów, którzy przechodzą przez jezdnię nie zwracając uwagi, czy postawia się na torze tramwaju.

Wczoraj natomiast miał miejsce, bardzo pierwszy raz w Zagłębiu, wypadek spowodowany nie nieostrożnością, lecz rozmyślnie.

Oto czterdziestokilkuletni Władysław Sińko, mieszkaniec Sosnowca (Czesładzka 21) rzucił się w celu samobójstwa pod tramwaj przejeżdżający obok elekcyjnej malobudzkiej. Kola tramwaju obcięły Sińce prawą nogę. Pożatem doznał od ogólnych obrażeń.

Demat od dłuższego czasu chory był na gruźlicę i wakatę choroby nie mógł ożymać nigdzie pracy. W swoim czasie Sińko posiadał w zakładach włókienniczych Dredla.

Niezależnie choroba oraz niedo- podobnie brakami pracy były prawdopodobnie przyczyną targnięcia się na życie.

Siedło w stanie groźnym został umieszczony w szpitalu.

KRADZIEŻ PSA. Władysław Mikita, zamieszkały w Sosnowcu (Pazerna 26) zawiadomił policję, że nieznaną sprawcą ukradł mu psa-wilkę wartości 150 zł. Odszukaniem skradzionego psa zajmie się policja.

Z KORYTARZA domu nr. 10 przy ul. Bartoza Głowackiego w Sosnowcu nieznaną sprawcą ukradł Mendelowi Henikowi 40 kg. akory, wartości 500 zł. Poszkodowanemu zawiadomil o kradzieży policję.

Powiesił się na pasku W ARSZCIE.

23-letni Jan Wolny, mieszkaniec Sosnowca (Podjaszowa 9) upiwszy się w ub. wieczór wczorajem awanturował się na ulicach.

Zatępiwszy przez policję w Miłowicach Wolny osadzony został w areszcie przy postępowaniu do czasu wytrzeźwienia.

Gdy po upływie krótkiego czasu między godziną 10-11 wuj dyktował policjantowi ożarzał do aresztu অপঞ্জeli Wolnego wiszącego u okna na pasku od spodni.

Ważniejsze zabiegi celna przywrócenia ofiary alkoholu do życia okazały się próżne.

Zwłoki Wolnego przewieziono do szpitala Kaasy chorych na Lepiankach.

Ze sportu.

MECZ LEKKO - ATLETYCZNY „STRZALA” — „SOKÓŁ”. Dnia 21 bm. na boisku w Czeladzi ma odbyć się międzyszkolny mecz lekkoatletyczny pomiędzy drużynami „Strzala” z Sosnowca i „Sokoła” Czeladzi. Program meczu, który jest znakomicie w Czeladzi, będzie następujący: w najbliższych dniach, w przewidzianych konkurencjach uwzględnione będą: bieg długie 5000 i 5000 m. biegi krótkie, antafos, akoki i rzuty.

KOS „VICTORIA” (kl. A) Czesłowa — KS „WARTA” (kl. B) Zawiercie 11 (0:1). Warta sprawila swoim licznym zwolnikom przykra niespodziankę, użytkując remisowy rezultat, ponieważ odpowiedziano się ogólnie, po zwycięstwach nad Hakochem, Wartę czesłowska i Ruchem, zwycięstwa Warty, przetrwała w obecności drużyny silna i szprana. Gra do połowy stała na wysokim poziomie. Wielka przewaga Warty. W 20 minucie Sobiechant szelza bramkę dla Warty. Parę ładnych pomyłek zmarnował nasz młodzieńcy. Po pauzie w 28 minucie wyrównując, korzystając z nieopatrzonego zwycięstwa się opanowała dla gości Jagwiedza. Gra po pauzie chętność z powodu zgrupowania Warty i ze strony gości brutalna. Na wrócenie nie zasługują: bramkarz, pomoc i obrońca Warty, u gości pierwszy łącznik i bramkarz. Sędziował p. Grajewicz z Czesłowa bezstronnie i zdecydowanie.

Zapisać się do P.M.S.

GŁOSY PUBLICZNE.

JAZDA NA WYSTAWIE, czyli uwagi dla radnych m. Sosnowca.

Dziś jada na wystawę radni miasta Sosnowca. Wchcą to rzecz. Zobaczą gigantyczną wystawę i czysie miasto Poznań. Zobaczą świętne asfaltowe ulice i napewno przywożą receptę od poznańskiego mięstrzu na dobre i skuteczne asfaltowanie ulic w naszym grodzie. Wprawdopodobnie asfaltowanie ulicy Malachowskiego zostanie wstrzymane aż do powrotu z receptą pp. „radców” z Poznania.

Jak wiadomo i miasto Sosnowiec „wystawia” we własnym pawiloniku to co ma i lo posiadać pragnie. Pawilonik piękny, lecz „Wystawa” Sosnowca fatalnie zaprojektowana. Napis na pawiloniku „Sosnowiec” jest umieszczony ponad głowie w tym samym kolorze co draperje, przez co jest trudny do odczytania i mało widoczny. Sosnowiec jest miastem przeszło stuletniczym, w którym jest wielka ilość kopalń węgla i fabryk. Tymczasem, niema objaśnienia, niema napisu, któryby głosiły, że Sosnowiec jest wielkim miastem i do tego miastem przemysłowym.

Częstochowa w swym pawilonie umieszcila w góry dwa duże obrazy: jeden przedstawia fragment z procesji z obrazem M. Boskiej Jasnogórskiej, drugi obraz przedstawia pracę robotników w huście żelaznej. Bardzo dobra reklama dla miasta Częstochowa. W Sosnowcu, że powien procent osób z prowincji zwiedzających wystawę, słabo orientuje się w geografii. Gdyby w pawilonie m. Sosnowca były napisy i objaśnienia dla zwiedzających, uniknęliby się dużo nieporozumień. Sam byłem świadkiem jakiej sceny: Grono osób zwiadało kolejno pawilon samorządów. Przed pawilo-

nem m. Sosnowca stanęli z trudem odczytując napis „Sosnowiec”. Po wejściu do pawilonu oglądali z zachwytem (co przynają trzeba) „ekspozycję” w postaci 11 modeli gipsowych (Sosnowiec w przyszłości) i kilkunastu dużych fotografii z widokami ulic i gmachów użyteczności publicznej.

Ładne to musi być miasteczko Sosnowiec i miłe — mówi starszy pan z siwą brodą — widać, że nasza kultura polska wyściana przez 10 lat nie podległoby swe wybitne piętno na kreacjach wachodnich. Najlepsze do widocznego panowie, te nowe gmachy z półgłównymi kolumnami (nasze słynne „cygara”).

Ach, to Sosnowiec leży na kreśkach wachodnich — przerywał, pytając drugi pan w rogowych czarnych okularach?

— Oczywiście, że tak — mówi pan z siwą brodą — namacalnym dowodem jest ta oto okazała cerkiew (pokazuje na fotografię) pozostałość po Moskali, kościółka i niedziele niema, widocznie mieszkanicy są prawosławni. Gdy zwrócić się w stronę Polaków, napewno wybudują kościół.

Nie mogłem dłużej słuchać, przętał piłen i zwiędziałym udzieliłem wyjaśnienia, że Sosnowiec jest wielkim miastem, nie miasteczkiem i leży nie na kreśkach wachodnich, lecz zachodnich itd.

Gdyby więc były napisy i objaśnienia i jeżeli jest fotografia cerkwi, powinien być i kościół, uniknęliby się nieprzyjemności i umiennej reklamy. Sosnowiczain S.

19-letni bandyci skazani na 2 lata więzienia.

Niezwykłe śmiałego napadu dokonano 20 kwietnia b. r. na mieszkanca kierownika tatarsku p. Wł. Woliwiecza w pałacu w Wysokiej, w powiecie Zawierciańskim. Wczorajem krytycznego dnia weszło do aieni mieszkanca Woliwiecza dwóch ubrojonych bandytów w maskach, którzy ujrzawszy oniemiałe z przestraszenia służące Julje i Janinę Zgrzyżoniewe oraz Władysława Milejską, zażądali od nich pod groźbą użycia broni, wydatki kluczy do mieszkania Woliwiecza.

Nie otrzymany odpowiedzi, bandyci usunęli służące do jednej z izb pałacu i zamknęły je na klucz, wywyłali drzwi łomem, wtargnęli do mieszkania Woliwiecza i zabrali trzy walizki pełne rzeczy. Wartość zabranych rzeczy przeszła 500 złotych. Za godzinami wzięto gościc, na razie jednak bez rezultatu. Dopiero w jakiś czas później dowiedziano się w drodze pofuaję, że sprawcami śmiałego napadu są dwaj mież-

kańcy wsi Wysokiej, rówiędnicy Bronisław Marceiz i Antoni Kozioł, liczący ledwie po 19 lat.

Po areztowaniu ich odnaleziono zabrane rzeczy, które młodzi bandyci ukryli w gajszkach pobliskiego lasu.

Onegdaj odbyła się przeciwko nim rozprawa w Sądzie okręgowym w Sosnowcu. Przewód sądowy, który ciągnął się przez kilka godzin, stwierdził niezbicie winę obydwóch młodzieńców zbrodniarzy.

Jako dowód zbrodni służył łom, którym wyważono drzwi do mieszkania Woliwiecza, dostarczony bandytom przez brata Marceiza, oraz guzik od spodni, który oberwał się bandycie Marceizowi na miejscu napadu. Po długiej naradzie, sąd ogłosił wyrok, skazujący nieletnich bandytów na dwa lata więzienia, zastępczym do czasu poprawy z pozabawieniem praw. Skazanych osadzono w więzieniu.

Pasażerowie komunikacji lotniczej o swych wrażeniach z lotów.

Zarząd Polskich Linij Lotniczych „Lot”, celem ułatwienia swej pracy nad doskonaleniem organizacji komunikacji powietrznej, do każdego biletu lotu załącza kwestionaryusz z pytaniami, czy pasażer zadowolony jest z podróży i czy ma coś do zarzucenia organizacji naszej komunikacji powietrznej. Napływające odpowiedzi charakteryzują wrażenia pasażerów.

Zona jednego z naszych wiceministrów pisze:

— Jestem poproszu zachwycona i uważam, że niema lepszej komunikacji nad powietrzną.

Jeden ze znanych u nas przemysłowców:

— Podróż samolotem jest w bajece; samolot specjalnie dla ludzi interesu

nych domając się na samolocie, lecz nigdy nie przypuszczalem, iż te wrażenia będą tak silne i tak przyjemne. Nasłuchałem się różnych opowiadań i stwierdziłem, że o jakichkolwiek przykrych wrażeniach nie może być mowy i od chwili wystąpienia aż do lądowania byłem lotem zachwycony.

Kronika Zawlerca.

× OSOBISTE. Naczelnik urzędu skarbowego p. Włodzisław Popiel po ukłaskaniu 6-tygodniowego urlopu z dniena dziesiętnego objął urządowanie.

× SKAZANIE ZŁODZIEJKA. Przez dłuższy czas ukrywał się po dokonaniu śmiałej kradzieży w Sosnowcu, zawiarcian 28-letni Henryk Turlej, vel Stanisław Skokowski, wraz ze swymi współpracownikami kompaniami zawodowymi złodziejami Romanem Bekierem i Adamem Drahkiem. Złodziejska trójka włamała się do magazynu Leopolda Robakowskiego (Ryhna 8), gdzie łapem ich padło 84 paż (czekawki, wartości 2500 złotych). Po dokonaniu włamania Bekier i Drahak zostali njezłapani przez straż miejską w Sosnowcu; Bekier na dwa i pół roku więzienia, Drahak zaś na dwa lata więzienia z pozabawieniem praw, Turlej zaś grozawil pod dwoma nazwiskami po całej Polsce i zostawiając areztowany za popolenienie kradzieży w Siwałkach i osadzony w więzieniu w Gerdunie.

Ostatnio zasiadł on na lawie okradzionych w Sądzie okręgowym w Sosnowcu skazany został na dwa i pół roku więzienia, a po zatrosowaniu ustawy amnestyjnej na rok i sześć miesięcy więzienia z pozabawieniem praw.

Kronika Olkuska.

× OKRĘGOWY WJAZD STRAZY W ODKUSZU. W dniu 8 bm. przy chłodnej pogodzie odbył się w Olkuzie pogotowie więzienia na pomazymch narędzonych już na zwolach rejonowych w powiecie. Z wyznaczonych 6 strazy wiejskich, stanęło 5 strazy, a mianowicie: Pomorzany, Ujków Stary, Łobzów, Wierzbica i Siedzica, zaś z 5 strazy miazkłych tylko jedna z Palscy. Strazie nie przeprowadziły ćwiczenia pogotowia. W dniu 11 bm. straż miejska okręg przeszczepiła w wysokości 500 zł, dla strazy miejskiej 400 — w obzwykłych wypadkach z zamianą na artykuły strażackie. Jury stanowili komendant strazy: pp. Mandat z Czeladzi i Gajewski z Zabkowice. Z ramienia Związku wojewódzkiego był obecny p. Menzel i Radomia. Zwody odbyły się w obecności p. starosty Stanisławowskiego jako prezesa Okręgu i p. Wydrycha, zastępcy prezesa. Komendantem zwodów był p. K. Królikowski, komendant strazy fabr. „Olkusz”.

× MANEWRY REJONOWE. W najbliższym czasie odbędą się w okręgu olkuskim manewry rejonowe strazy posparych.

× UCZNIOWIE NA P. W. K. 10 bm. pogięciem wczorajszym wa Katowice wyjechało na Wystawę do Poznania 24 uczniów gimnazjum męskiego z Olkuzsu pod kierownictwem profesorów pp. Pijskajkowskiego i Kędzierskiego. Wyjeżdżka wraca za 4 dni.

× Z SEKCIJ KÓŁ GOSPODŃ WIEJSKICH. W dniu 15 bm. w auli „Sokoła” w Olkuzie odbędzie się zebranie sekcji kół gospodń wiejskich z całego powiatu. Na zbraniu będą omawiane sprawy związane z pracą wśród kobiet wiejskich.

× DOZNYKI W SZKOLE ROLNICZEJ W TRZYCAJEWIE. W ub. niedziele odbyły się w sejmikowej szkole rolniczej w Trzycajewie staropolskie dożnyki przy użyciu zarówno uczniów szkoły, jak i licznych włosián z okolicy. Gospodarzem dożnyków był dyrektor szkoły p. Jerzy Kozłowski, któremu towarzyszyli kierownicy grupy dożnyków w pięknych strojach ludowych. Dożnyki odbywały w różnie niespodzianki, szczególniej przy wędlinie wczeszcy dożnykowej. Zwywe oberawy, mazury i krakowiaki uczeszciami mile wieczór. Bawiono się ochoczo do rana.

Choroba Heide-Medina W WOJ. ŁÓDZKIM.

Wobec ujawnienia poszczególnych wypadków choroby Heide - Medina na terenie woj. Łódzkiego, ministerstwo spraw wewnętrznych upoważniło do wycofania do wydziału zarządzenia o obowiązkowym zgłaszaniu przypadków tej choroby do biurowa na okres jednego miesiąca — stosownie do art. 4 ustawy z dnia 25 lipca 1919 r. w sprawie zwalczania chorób zakaźnych.

Plonąz wie

Z TEGOROCZNYMI ZBIORAMI.

Ostatnimi czasami szerzą się w zastępnąją epokę pożary wsi, w czasie których pastwa płomieni padają stodoły, pełne tegorocznych zbiorów. Wskutek nieostrożnego obchodzenia się z ogniem wzbudził w tych dniach pożar we wsi Hodozów w pow. Nieświeżem w woj. Nowogrodzkiej. Spłonęło 20 domów i kilkanaście stodoł z tegorocznymi zbiorami. Straty wyniosły ponad 100.000 złotych.

Polka najpiękniejsza DZIECKIEM FILADELFI.

Urządzony ostatnio w Filadelfii, w Stanach Zjednoczonych konkurs na najpiękniejszą dziecko, przyniósł nam nie zwycięstwo czteroletniej Stefii Marciniak, która zdobyła tytuł młodocianej „miss Filadelfii”, oraz poważną nagrodę w kwocie tysiąca dolarów. Maleskiej Stefii fachowcy wręczyli koronę filową, gdyż jest ona — ich zdaniem — nitylko piękna ale i niezwykła fotogeniczna.

Amerykani chowają NA PAMIĄTKĘ NOWE BANKNOTY

Emisja nowych banknotów amerykańskich wywarła szczególny wpływ na położenie na rynku pieniężnym w Stanach Zjednoczonych. Ze statystycznych wykazów Federal Reserve Bank wynika, że gdy w lipcu wypuszczono wielkie ilości nowych banknotów, nie dostały się właściwie do obrotu pieniężnego, lecz pozostały w posiadaniu prywatnym, w tym pompatyki — albo w rękach kolekcjonerskich. Powodzenie cyrkulacji banknotów wynosiło między 26 czerwca a 24 lipca br. około 122 milionów dolarów, a znaczna część tej sumy przypada na nowo - emitowane banknoty.

Dnia 27 czerwca br. cyrkulacja banknotów wyniosła 1.604.579.000. Z powodu zapotrzebowania, związanego z wypłatami na ultimo czerwca i do święta narodowem, podwyższono cyrkulację do 1.660.132.000 dolarów, zatem o 55 milionów. Już jednak w dniu 25 lipca obieg banknotów Federal Reeser we Bank spadł niemal do poziomu poprzedniego i wynosił 1.606.382.000.

ANDRÉ CHARPENTIER.

Tajemniczy grobowiec.

54)

Piotr wrócił do mieszkania Marsana nie zdając jeszcze zdając płaszcza, gdy zabrzmiął dźwięk u drzwi wejściowych. Stary służący otworzył i wzał kopertę, jaką mu podał posłaniec. Znajmowca się z treścią listu, zwrócił się do oddawcy przysłki:

- Proszę powiedzieć, że zaraz przyjdę.
- W tej samej chwili chwili Zambarów i towarzyszący mu Laranched i Ah Tabel odkryli zniknięcie Fljany z zółtego palacyku oraz odmurmurano i wykradanie trupa Marsana. Puste wnętrze ściany, podłoga zasypana gruzem, zrobiły na nich tak silne wrażenie, że Zambarów zemdał. Przyszli do siebie, patrząc bezmyślnie na porucznika cęgly i na pustę wnetrze w ścianie i powtarzał w kółko:
- Niemożliwe, niemożliwe, to mi się tylko wydaje.
- Fakie, który nie wiedział dokładnie, o co chodzi, nie się domyślał, że zarządy jakiegoś niewytkwie wypadki, zauważył:
- Czy nie byłoby wskazaniem poinformować się o tem, co się tu działo, u człowieka, którego znaleźliśmy skrepowanego w pokoju na dole?
- Ma pan rację — bąknął Laranched — chodźmy do Fabiana, on nas objaśni.

W kraju karłów -- ludożerców.

Nieznane dotychczas plemię Mangutti żyje w Głębi Afryki.

Pomimo niesłabnących wypraw w ślad ludów afrykańskich, tak że zdawałoby się iż w czasach dzisiejszych niema już nie więcej do odkrycia ani opisanie, okazuje się, że jednak jeszcze bardzo wiele i dużo czasu przemienie, zanim postęp wkroczy w każdy zakątek na kuli ziemskiej.

Jeden z bardziej znanych podróżników belgijskich, który teraz wrócił czasowo do Belgii, oblatujący skrajami dwóch, krokodyli, hipopotamów, kłof słoniowych itd. opowiada, że przeżywszy blisko 80.000 kilometrów w nieustannym podróży po czarnym lądzie, natknął się w lasach diawiczych, szukając nowych dróg dla swego automobilu ciężarowego, na o kolice pomiędzy trzema z wielkimi jeziorami, gdzie zamieszkuje karzelki - ludożercy.

Karzelków tych sąsiedzi nazywają Mangutti i lekają się ich ogromnie, gdyż są bardzo bezwzględni w walce, używając do niej zatrutych strzał, za bijających prawie natychmiast.

Mangutti są nader nieufni i nie pozwalają nawet zbliżyć się do siebie. Karzelków tych nazywają również Basenggi, co znaczy

wykłeci.
Mangutti przebywają większość swego życia na drzewach, gdzie sobie porobili bardzo zręczne schroniska w postaci chatalek z gałęzi. Automobil ciężarowy podróżnika zrobił na Manguttich wielkie wrażenie. Ponieważ jednak podróżnik nie zwracał na by na mieszkających uwagi, poczuli go oni śledzić zdaleka, ale wrogie nie występowały.

Posiadak skarb, a przymierał głodem Bezczenne skrypcy Cygana.

Dzienniki belgradzkie donoszą o zdarzeniu, które brzmi

jak bajka czarodziejska.
W miasteczku jugosłowiańskim Czakowac, położonym nad granicą wegierską, w pewnej gospodzie był kelnerem niejaki Paweł Wampin. Do rospody przychodził często cygan muzykant i jadł u niego na rachunek, a kelner, który czuł do niego zaufanie, kredytował mu ciagle.

Wreszcie pewnego dnia, przejrzawszy swe rachunki, Paweł Wampin przekonał się, że cygan winien mu już 6 tysięcy denarów.
Żądał więc od niego energicznie zapłaty tej sumy.

Jednakże biedny muzykant nie miał nic, prócz swoich skrypczek. To był jego cały majątek, który oddał Wampinowi, a Wampin zgryźliwie się nieraz wyrażał o tym mernym za stawie.

Później Paweł Wampin został płatniczym w pięknej kawiarni w Osjaku, jednym z większych miast jugosłowiańskich. Przypomniał sobie skrypcę i pewnego dnia zniósł go do akłetu z muzykalnymi, aby je sprzedał.
Kupiec badał instrument długo, próbował grać na nim, aż wreszcie za pytał zdziwionego kelnera, skąd ma coś podobnego. Wampin opowiedział mu całą historję.

— No toś pan zrobił doskonały interes, — zauważył kupiec. — Bo skrypczki,

jak się zdaje, mają wysoką wartość. Daj je pan do zbadania rzeczoznawcom.

Wampin więc pokazywał skrypcę naucezelnemu i kapelmistrzom. Wszyscy uznali, że to coś wartościowego. Ostatecznie oddano je do zbadań akademii muzycznej w Zagrzebiu i w Belgradzie, a tam zezodono się, że są to skrypcy Amatięgi.

Zbiorecz i handlarze zwęczyli wnet całą sprawę i przed kilku dniami przycięli w jej imię przedsiwiciela pewnej firmy muzycznej w Berlinie, ażeby obejrzeć skrypcę. Chocwackie dzienniki, które podały te historje, przemily nazwisko tej firmy, gdyż wogóle wszystko się trzyma w tajemnicy ze względu na konkurencję.

Owów ów przedstawiciel ofiarował płatniczemu na rązce pięnadziesiąt 30 tysięcy złotych polskich, co ma pięnadziesiąt jugosłowiańskie czyli sumę 160 tysięcy dinarów a więc bez mała 30 razy tyle, co wynosił dług cygana.

Ale nagle Paweł Wampin zmądrzał i nie chce się zostać ze skrypczami, wierząc, że ma prawdziwy skarb w nich i że uzyska za nie znaczniejszą kwotę sumę.

A muzyka napewno, bo skrypcy Amatięgi są bardzo rzadkie i bardzo wysoko cenione przez muzyków i zbieraczy.

A cygan - muzykant? Dawno przedpadł bez śladu. Pewnie zginął gdzieś z głodu, oddawczy za dług ostatnie swe narzędzie zarobku.

Po paru dniach podróży, gdy auto wjechało w samo serce kraju Mangutti, podróżnik mógł się nawet przyrzec ich pracu zupełnie blisko. Kilkanaście podarunków złożonych ich wodzom, zjedno ludność dla śmiechu go uczesnego. Mangutti poczeli coraz częściej schodzić z drzew i przybliżać się do wozu. Po kilku dniach przyjął, aczkolwiek zaważ z pewną dozą nieufnością, niemniej zaszła zawarą i podróżnik doznał się nawet tego, że zaroszone go

na polowanie na słoniu.
Rozmowa została przeprowadzona na migi. Podróżnik poczetował wodza wyprawy szklaną kakao, które mu tak zasnukowało, że poprosił jeszcze o jedną — zaniósł ją swojej żonie. Wkrótce odniel azkianke, a gdy podróżnik podarował mu ją,

radość kerzelka nie miała granic.
Mangutti są nadzwyczaj odważni. Wykazali to kilkakrotnie w czasie polowania na słoniu.
Słoń polowania warto jest opisać. Jak wiadomo, słoniu posiadają tak znakomity wach, że już na dwa kilometry, wyczują niebezpieczeństwo. To też Mangutti zachodzą słoniu, idąc pod wiatr, gdy tem więcej od strony, gdzie przebywa zwierze.
Gdy zbliża się do słoniu, rzucają się gromadnie do jego nog i

przeznajają na nich żyły.
Kilku zawsze zginie, gdyż słon nie dopuszcza ich jak muchy, ale może dzięki negocje odwołują ma posłuszeństwa i ostrych słoniu zdobywca pada na ziemię, by zostać dobitą przez kerzelków.

Uzacz po polowaniu rozpoczyna się żar. Mangutti

pożerają mięso słoniu na surowo.
Gdy podano podróżnikowi kawalc słoniu, wziął ją, przyrzucił do słoń i rozpalwszy ogień, poczał piec. Muzant z żywym zainteresowaniem przyzłgali się całej operacji pieczenia. Gdy mięso było gotowe, podróżnik pokroił je na kawalki i rozdał wśród kerzelków. Głechniem żółdaka poka zwały, że im bardzo smakuje i momentalnie, z nadzwyczajną drobiażką woscią nasiadowali operację pieczenia przy tymże ogniu.

Podróżnik twierdzi, że oddał na polowanie będąc już jaskli słowozwina na rozkaz, aby zniel przedtem ogień, na to pytanie nie może odpowiedzieć, gdyż nijkak nie mógł się z kerzelkami porozumieć w tej sprawie.

!!! D A R M O !!!

Przyjmajmy wędziska i dobiegam akowr. Sznurki plonione, hazyki angielskie i wiele innych nowożytnych. Leżaki, hamaki, worki, koskielowe, walizki, rowety tana SZFAJER, Będzia, Kollgata 29, telef. 4-10. 331

Gdy lokajowi zdjęto krępujące go więzy i wyciągnięto knebel z ust, Zambarów rzucił się do niego z okrzykiem:

- Co się tu stało? Mów.
- Ołbrzym z trudem łapał oddech... — Uf... a to mi dał, bobu... Jeszcze nigdy nie byłem w takiej przaprawie... Jakby piorun we mnie trzasł... — Mów przedzi! — rzezał bankier.
- Zatur, tyko odpasnę... No więc... weszają wieczorem niemiem już zamir pójść spać. Jak co dzień, obeszdem cały dom i nie zauważyłem nic podejrzane. Okienkiem, drzwi i okna były hermetycznie zamknięte, panienka była w swym pokoju, w całym domu była cisza. Wrzuciłem już do siebie gdy raptem... Oczy Fabjana zamigotały niespokojnie — raptem, światło zgasło i czyszą ręce opasły mnie wpił. To nie były chyba ręce człowieka tylko jakiś stalowe kleszcze. Próbowałem się wyrwać i usłyszałem jakiś szept nad uchem, który mi rzucił, abym nie robił hałasu, bo będzie źle, i poczułem na skroniach rewolwer. Zrobiłem jeszcze jeden wyskoki, aby się wydobyć z tego żelaznego nęścika, ale nie mogłem nawet drgnąć.
- I nie nic wiedziałeś?
- Było zupełnie ciemno. Zwalno mi na ziemi i zatkało usta, nim zdążyłem krzyknąć. Poczuliem na sobie sznury i musiałem chyba stracić przytomność, bo gdy przyszedłem do siebie, byłem mocno związany, nie mogłem ani się poruszyć, ani krzyknąć.
- I co było potem?
- Nic. Wszwzłome odbyło się tak szwtko, że

nie miałem czasu na rozorientowanie się w sytuacji. — Wielu było napaśników?

— Czy ja wiem? Może dwóch, może dwudziestu... Nie wiem...
Zambarów trząś się na całym ciecie, z trudem wydobył swoje słowa ze ściśniętego gardła, co zaś do Larancheda, to patrząc a niego zszoku, miał było śmiało uważać go za nieobozczyga, stał zniechęconym pod ścianą z twarzą, pokrytą woskową bladością.

F. Bijan rozcielał obalane członki i kłął pod nosem. Wjazywał z szaty butelkę nalal sobie potężną szklankę araku i wychylił ją jednym tchem. Alkohol wrócił mu sily, bo otrząsnął się jak piec wydobyt z wody, i pewniejszym już głosem zaważył:

- Myśle, że trzeba by przedwysysaniem obejrzeć dokładnie cały dom, może znajdziemy jakie ślady.
- Zgłupiały doszczętnie Laranched - wyrwał się z rąda.
- Zatelefonojmy do Ribale'a, on ma wprawy w takich rzeczach i pomoże nam znaleźć...
— Bankier popatrzył niego jak na idjotę: — Czyś ty się wziękół, czy kpięś sobie z nas wszystkich... Może jeszcze onowiesz mu, że to nie ciebie zamordował Marsan tylko ty tego? Masz rzeczywiście pomysły głode krety na odd warjata.
- Więc co mamy robić? — mruknął skofn dowany Laranched.
- Czy ja wiem, co?

